Γράμματα από την [illegible] [illegible] Κυρ. — Μ. Μαύρου-[illegible]

R 27/1/55
21/3/55

Ἐν Θεσ/νίκῃ τῇ 23-1-55.

Ἀγαπητέ Κυριάκο

Εὔχομαι ὁ καινούριος χρόνος νά σοῦ χαρίσῃ ἐκεῖνο πού ποθεῖς, εἶναι πολλά βέβαια αὐτά πού ποθοῦμε, ἀλλά τουλάχιστον νά ἐκπληρώνονται τά δυνατά.

Προ ἡμερῶν πῆρα τή κάρτα σου με τά ἐλάχιστα νέα σου, πού μ' ἔκαναν νά χαρῶ ἀρκετά. Νόμιζα πώς μᾶς ξέχασες καί πώς θέλησες νά διακόψωμε τήν ἀλληλογραφία μας, πού ἄν καί δέν ἦτο τακτική βέβαια, δέν εἶχε ὅμως διακοπῆ καί ἐντελῶς. Ἐκεῖνες οἱ φωτογραφίες πού βγάλαμε στήν Ἔκθεση τί γίνονται; εἶχε ἰδεῖ ἡ Πιπίτσα μιά φορά τό Μιχάλη καί τῆς εἶπε πώς θά τοῦ εἶχες στείλει τίς δικές του. Ἤθελα νά σοῦ γράψω κι' ἐγώ νά μᾶς τίς στείλῃς ἀλλά δέ πρόλαβε τό γράμμα σου. Σέ παρακαλοῦμε νά μᾶς στείλῃς κι' ἐμᾶς. Ἄν δέν πέτυχαν νά βγάλῃς στεῖλε μας τίς πλάκες καί

Πόσο θά χαρῶ ἄν μοῦ στείλῃς ἕνα γράμμα στά Μέγαρα. Ξέρεις εἶμαι μόνη καί ἕνα γράμμα στή μοναξιά δίνει μεγάλη χαρά καί ξεκούρασι, ξεφεύγεις τή ρουτίνα τῆς ζωῆς, σοῦ τά γράφω, γιατί ξέρω τή ζωή σου.

Ἦταν νά φύγῃς ἀπ' ἐκεῖ γράψε μου τί ἔκανες. Ὅταν πῆρα νά σοῦ γράψω εἶπα πώς θά σοῦ γράψω μόνο δυό λόγια εἰς ἀπάντησιν τῶν δικῶν σου ἀλλά δέν ξέρω νομίζω πώς κουβεντιάζω μαζί σου καί ἡ πένα γράφει ἐνῶ συγχρόνως ἡ κόλλα γέμισε.

Γράψε μου νέα σου πολλά. Ἡ Χρυσούλα μας πρόκειται νά μᾶς ἔλθῃ, φρόντισε νά τήν ἰδῇς γράφω καί σ' ἐκείνη.

Ὁ Γιωργάκης τί κάνει ἡ Κίκα θά παντρεύτηκε βέβαια μᾶς εἶχε στείλει πρόσκλησι εὔχομαι καί στά δικά σου, βλέπω οἱ φίλοι σου σ' ἄφησαν. Ὁ Κύρος πού βρίσκεται;

Σταματῶ περιμένοντας νέα σου

Χαιρέτισε ὅλους τούς γνωστούς μας ἰδίως τή Μαρούλα. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι οἱ δικοί μας

Μέ συγχωρεῖς γιά τήν ἀσυνταξία μου εἶμαι βιαστική.

Φιλικώτατα
Μαίρη

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

ἡ ἐπιστολή που εἶναι Θημίσσα Μαίρη Κρ.. Ν. Μάλγαρα-Οικονόμου

σοῦ τίς ἐπιστρέψωμε ἀφοῦ τελειώσωμε.

Καί τώρα σοῦ ἀπαντῶ σ' ἐκεῖνα πού μοῦ ζητᾶς. Μοῦ λές πώς θέλεις νά πιστέψης ὅτι ἦτο σύμπτωσις καί τίποτε ἄλλο ἡ κρύα στάσις μου.

Καί ἀρχή ἦτο σύμπτωσις, γιατί δέν μοῦ εἶχες προειδοποιήσει πότε θά ἐρχόσουν κι' ἔβγαινα μέ ἄλλη παρέα καί σοῦ ἔδινα προηγουμένως ραντεβοῦ.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι μοῦ κακοφάνηκε λίγο ἡ ξαφνική σου ἄφιξις.

Ἐνῶ στό τελευταῖο σου γράμμα δέν μοῦ ἀνέφερες τίποτε, σέ εἴδαμε ξαφνικά καί ἐκτός αὐτοῦ ἦλθες μόνον τό Σάββατο.

Ἐνῶ κάλλιστα μποροῦσες νά ἔλθης στό μέσον τῆς ἑβδομάδος καί νά μέ εἰδοποιοῦσες. Πάντοτε ὅμως ἐσύ εἶσαι λίγο ἀμελής καί ἀδιάφορος, τόσο στήν ἀλληλογραφία σου ὅσο καί στίς συναντήσεις σου. Λυποῦμαι πού δέν μπορέσαμε οὔτε νά μιλήσωμε. Καιό ποιός ξέρει ἄν θά ξαναϊδωθοῦμε καί πότε. Καί εἴχαμε τόσα νά ποῦμε. Τέλος πάντων πρέπει νά παραδεχθῆς ὅτι ἐσύ μάλλον φταῖς, γιατί θά εἶχες νά ἰδῆς πολλούς μιά πού ἀπουσίαζες 2 χρόνια καί δέν σ' ἔμεινε καιρός νά ἰδωθοῦμε καλλίτερα. Ἔκανες ὅπως ἐγώ τήν τελευταία φορά πού ἔφυγα ἀπό τήν Κύπρο, ἔ μέ τή διαφορά πώς ἐγώ σέ εἰδοποίησα πρίν φύγω.

Ἀλλ' ἄς ἀφήσωμε τά παράπονα κι' ἄς ποῦμε καί κανένα νέο, γιατί βιάζομαι καί ἡ κόλλα γέμισε. Σήμερα ἦλθα ἀπό τά Μάλγαρα καί σέ μιά ὥρα φεύγω.

Δυστυχῶς ἡ συγκοινωνία μας δέν μᾶς ἐξυπηρετεῖ καθόλου, τήν Κυριακή πού πρέπει νά βγῶ λίγο φεύγω. Τί νά γίνη εἶμαι καταδικασμένη νά ζῶ στά χωριά. Τώρα σέ θυμᾶμαι καί σέ νοιώθω. Δύσκολα εἶναι στά κουτσοχώρια, δέν ξέρεις πώς νά φερθῆς καί τί νά κάνης. Νά περνᾶ ὁ καιρός, νά ἔλθῃ τό καλοκαίρι γιά νά καθήσωμε.

Φιλικότατα
Μαίρη

Μέ συγχαρώ για τη φωτογραφία σου
[illegible]

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ